

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 11 december 2018
(OR. en)

15471/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0415(CNS)**

**FISC 556
ECOFIN 1192
DIGIT 253**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	11 december 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 819 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS DIREKTIV om ändring av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 vad gäller bestämmelserna om distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 819 final.

Bilaga: COM(2018) 819 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 11.12.2018
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 vad gäller bestämmelserna om distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

•Motiv och syfte med förslaget

Rådet antog den 5 december 2017 rådets direktiv (EU) 2017/2455¹ (nedan kallat *direktivet om mervärdesskatt vid e-handel*) genom vilket direktiv 2006/112/EG² (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*) ändras och genom vilket följande åtgärder införs:

- Räckvidden utvidgas för de särskilda ordningarna för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio och televisionssändningar samt tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg till icke beskattningsbara personer enligt definitionen i artiklarna 358–369k i mervärdesskattedirektivet (den så kallade mini-one-stop-shop-ordningen) till att omfatta alla typer av tjänster och gemenskapsintern distansförsäljning av varor och distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland, vilket omvandlar mini-one-stop-shop-ordningen till en ordning med en enda kontaktpunkt. Genom mini-one-stop-shop-ordningen kan leverantörerna av sådana tjänster använda en webbportal i den medlemsstat där de är registrerade för att redovisa mervärdesskatt som de kommer att betala i andra medlemsstater.
- Det införs särskilda bestämmelser för beskattningsbara personer som genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör vissa leveranser från andra beskattningsbara personer till icke-beskattningsbara personer.

Syftet med detta förslag är att fastställa de kompletterande bestämmelser som behövs för genomförandet av de ändringar av mervärdesskattedirektivet som är tillämpliga från och med den 1 januari 2021 och som inte kan genomföras med stöd av de tillämpningsföreskrifter som fastställs i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011³ (*genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet*). Detta gäller särskilt bestämmelserna om elektroniska gränssnitt som möjliggör leveranser av varor från beskattningsbara personer som inte är etablerade i EU till icke beskattningsbara personer i EU och de särskilda ordningarna för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import, i de fall då one-stop-shop-ordningen inte används vid distansförsäljning av varor som importeras från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området och med unionens övriga politikområden

I detta förslag fastställs de detaljerade bestämmelser som krävs för att komplettera direktivet om mervärdesskatt vid e-handel, vilket ingår i handlingsplanen för mervärdesskatt⁴.

¹ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7).

² Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

³ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (omarbetning) (EUT L 77, 23.3.2011, s. 1).

⁴ COM(2016) 148 final – *Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut*

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Direktivet om mervärdesskatt vid e-handel har, tillsammans med handlingsplanen för mervärdesskatt, identifierats som ett centralt initiativ i strategin för den digitala inre marknaden⁵, strategin för den inre marknaden⁶ och handlingsplanen för e-förvaltning⁷.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundas på artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). I artikeln föreskrivs att rådet ska enhälligt i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén anta bestämmelser om harmonisering av lagstiftningen om indirekta skatter.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förslaget tar itu med vissa frågor som uppstått till följd av antagandet av direktivet om mervärdesskatt vid e-handel, vilket måste tillämpas på samma sätt i alla medlemsstater. Syftet med de ändringar som ingår i förslaget är framförallt att se till att bestämmelserna om elektroniska gränssnitt tillämpas på ett harmoniserat sätt av alla medlemsstater, för att motverka att det uppstår kryphål som kan ge upphov till inkomstförluster.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, det vill säga det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i direktivet om mervärdesskatt vid e-handel och en väl fungerande inre marknad. Vad gäller subsidiaritetsprövningen kan medlemsstaterna inte lösa de aktuella problemen utan ett förslag om ändring av mervärdesskattedirektivet.

- **Val av instrument**

Förslaget kräver en ändring av mervärdesskattedirektivet. I förslaget fastställs de särskilda regler som krävs för en korrekt tillämpning av vissa bestämmelser i direktivet om mervärdesskatt vid e-handel, i de fall då de eftersträfvade målen inte kan uppnås genom att tillämpningsföreskrifter antas, eftersom det för detta krävs ändringar av de grundläggande bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet. Detta gäller särskilt bestämmelser om elektroniska gränssnitt som möjliggör leveranser av varor till EU från beskattningsbara personer som inte är etablerade i EU och de särskilda ordningarna för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import, i de fall då one-stop-shop-ordningen inte används.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har genomfört flera samrådsomgångar med medlemsstaternas myndigheter, med företrädare från både skattemyndigheter och tullförvaltningar, inom ramen för gruppen för mervärdesskattens framtid. Kommissionen har också haft möten med berörda företag,

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

både inom ramen för expertgruppen för mervärdesskatt och vid riktade möten med företrädare för elektroniska gränssnitt och postoperatörer. Slutligen ägde en särskild workshop inom ramen för Fiscalis 2020 rum i mars 2018 i Malta, vid vilken företrädare för skatte- och tullmyndigheter och de berörda affärssektorerna diskuterade de frågor som uppstår i samband med genomförandet av direktivet om mervärdesskatt vid e-handel.

- **Konsekvensbedömning**

Det gjordes en konsekvensbedömning avseende det förslag som ledde till antagandet av direktivet om mervärdesskatt vid e-handel. Föreliggande förslag ändrar endast vad som krävs för att vissa bestämmelser i direktivet ska fungera.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Huvudsyftet med förslaget är att utvidga räckvidden för bestämmelserna om beskattningsbara personer som driver elektroniska gränssnitt, såsom marknadsplatser, plattformar och portaler som möjliggör leveranser av varor inom EU från beskattningsbara personer som inte är etablerade i EU. De föreslagna ändringarna kommer att ytterligare förenkla den administrativa bördan för sådana beskattningsbara personer genom att fler transaktioner kan rapporteras via den enda kontaktpunkten, vilket förbättrar uppbörden av mervärdesskatt. Bestämmelserna får ingen inverkan på mikroföretag och små och medelstora företag som är etablerade i EU.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Genomförandet kommer att övervakas av ständiga kommittén för administrativt samarbete (SCAC), som bistås av sin underkommitté för IT-frågor, dvs. ständiga kommittén för informationsteknik (SCIT).

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 14a, vilken infördes i mervärdesskattedirektivet genom direktivet om mervärdesskatt vid e-handel, anges att om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland i försändelser med ett realvärde på högst 150 EUR (artikel 14a.1) eller leverans av varor inom gemenskapen från en beskattningsbar person som inte är etablerad inom gemenskapen till en icke beskattningsbar person (artikel 14a.2) ska den beskattningsbara personen som möjliggör leveransen själv anses ha tagit emot och levererat dessa varor.

Detta innebär att en leverans från företag till konsument (en så kallad B2C-leverans), som går från leverantören som säljer varorna genom användning av ett elektroniskt gränssnitt till konsumenten, delas upp på två leveranser, dvs. en leverans från leverantören till det elektroniska gränssnittet (B2B-leverans) och en leverans från det elektroniska gränssnittet till konsumenten (B2C-leverans). Det är därför nödvändigt att fastställa vilken leveranstyp en sändning eller en transport tillhör för att det ska vara möjligt att fastställa den korrekta platsen för leveransen. I artikel 1.1 anges att försändelsen eller transporten bör hänföras till

leveransen från det elektroniska gränssnittet till kunden, vilket också anges i rådets protokoll i samband med att direktivet om mervärdesskatt vid e-handel antogs.

Om artikel 14a.2 skulle tillämpas utan ändring skulle detta skapa en ytterligare administrativ börda för de berörda företagen såväl som en risk för förluster av mervärdesskatteinkomster, på grund av att det elektroniska gränssnittet skulle betala mervärdesskatt till leverantören som säljer varor genom användning av det elektroniska gränssnittet. Förslaget innehåller följande ändringsförslag för att hantera dessa frågor:

- B2B-leveranser från en leverantör som säljer varor genom användning av ett elektroniskt gränssnitt till det elektroniska gränssnittet kommer att omfattas av undantag (artikel 1.2) och leverantören kommer att kunna göra avdrag för den ingående mervärdesskatt som leverantören har betalt för inköpet eller importen av de levererade varorna (artikel 1.3).
- Enligt artikel 369b i momsdirektivet, i dess lydelse enligt direktivet om mervärdesskatt vid e-handel, kan ordningen med en enda kontaktpunkt endast användas för att deklarerat och betala mervärdesskatt för gemenskapsintern distansförsäljning av varor och inte för inhemska leveranser av varor. Då leverantörer som säljer varor genom användning av ett elektroniskt gränssnitt kan ha varulager i flera olika medlemsstater från vilka lager de gör inhemska leveranser skulle de elektroniska gränssnitten, som skulle anses ha levererat varorna själva, vara tvungna att registrera sig för mervärdesskatt i alla de berörda medlemsstaterna och redovisa mervärdesskatt för de inhemska leveranserna. Detta skulle motverka den förenkling som var syftet med ordningen med en enda kontaktpunkt för elektroniska gränssnitt och leda till ytterligare förpliktelser för dem. Det föreslås därför att de elektroniska gränssnitten tillåts använda ordningen med en enda kontaktpunkt även för inhemska leveranser till konsumenter, i de fall då de elektroniska gränssnitten anses leverera varorna själva enligt artikel 14a.2 i mervärdesskattedirektivet. Detta kräver följande ändringar i avdelning XII kapitel 6 i mervärdesskattedirektivet:
 - Ändring av kapitelrubriken och av avsnitt 3 (artikel 1.5 och 1.6).
 - Ändring av definitionen för konsumtionsmedlemsstat (artikel 1.7 a).
 - Utvidgning av räckvidden för den särskilda ordningen (artikel 1.8).
 - Ändring av bestämmelsen om uteslutning av en beskattningsbar person från den särskilda ordningen (artikel 1.9).
 - Tillåtelse att deklarerat de inhemska leveranserna i mervärdesskattedeklarationen inom ordningen för en enda kontaktpunkt (artikel 1.10 och 1.11).

Slutligen föreslås en ändring avseende de särskilda ordningarna för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import om ordningen med en enda kontaktpunkten inte används för att deklarerat mervärdesskatt för distansförsäljning av varor som importeras från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland. I enlighet med artiklarna 369y–369zb, vilka fördes in i mervärdesskattedirektivet genom direktivet om mervärdesskatt vid e-handel, måste den totala mervärdesskatten vid import betalas till tullen senast vid utgången av månaden efter importtillfället. Denna tidsfrist överensstämmer emellertid inte med den tidsfrist för betalning av en total tullskuld som anges i artikel 111 i unionens tullkodex, där det föreskrivs anstånd med betalningen fram till den sextonde dagen i månaden efter importmånaden. Genom

föreliggande förslag anpassas tidsfristen vid betalningsanstånd inom ramen för de särskilda ordningarna till den tidsfrist som anges i unionens tullkodex⁸ (artikel 1.12).

I artikel 2 föreskrivs att bestämmelserna ska tillämpas från och med den 1 januari 2021, dvs. den dag då de relevanta bestämmelserna i direktivet om mervärdesskatt vid e-handel ska börja tillämpas.

⁸ EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 vad gäller bestämmelserna om distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) I rådets direktiv 2006/112/EG³, i dess lydelse enligt rådets direktiv (EU) 2017/2455⁴, anges att om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland i försändelser med ett realvärde på högst 150 EUR eller leverans av varor inom gemenskapen från en beskattningsbar person som inte är etablerad inom gemenskapen till en icke beskattningsbar person, ska den beskattningsbara personen själv anses ha tagit emot och levererat dessa varor. Bestämmelsen innebär att en enskild leverans delas upp på två, varför det är nödvändigt att fastställa till vilken leveranstyp en försändelse eller en transport bör hänföras, för att det ska vara möjligt att fastställa den korrekta platsen för leveransen.
- (2) I de fall då en beskattningsbar person, genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, möjliggör leverans av varor till en icke beskattningsbar person i gemenskapen, får den beskattningsbara personen, i enlighet med gällande regler, göra avdrag för den mervärdesskatt som betalats till leverantörer som inte är etablerade i gemenskapen, varvid det finns en risk för att de sistnämnda inte betalar in mervärdesskatten till tullmyndigheterna. För att motverka denna risk bör leveranser från den leverantör som säljer varor genom användning av ett elektroniskt gränssnitt befrias från mervärdesskatt, samtidigt som leverantören bör ges rätt att göra avdrag för den ingående mervärdesskatt som leverantören har betalt för inköpet eller importen av de levererade varorna.

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7).

- (3) Det kan också förekomma att leverantörer som inte är etablerade i gemenskapen och som använder ett elektroniskt gränssnitt för att sälja varor, har lager i flera medlemsstater och att dessa dessutom utöver sin gemenskapsinterna distansförsäljning av varor, levererar varor från sina lager i en medlemsstat till konsument i samma medlemsstat. Den typen av leveranser omfattas för närvarande inte av den särskilda ordningen för gemenskapsinterna distansförsäljningar av varor och för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen, men inte i konsumtionsmedlemsstaten. För att minska den administrativa bördan för beskattningsbara personer som med användning av elektroniska gränssnitt möjliggör leverans av varor till icke beskattningsbara personer i gemenskapen, vilka själva anses ha tagit emot och levererat varorna, bör dessa också få utnyttja den särskilda ordningen för att redovisa och betala mervärdesskatt för sådana inhemska leveranser.
- (4) För att säkerställa konsekvens när det gäller betalning av mervärdesskatt och importtull vid import av varor, bör tidsfristen för betalning av importmervärdesskatt till tullmyndigheterna, i de fall då de särskilda ordningarna för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import utnyttjas, anpassas till den tidsfrist som föreskrivs för erläggandet av tull i artikel 111 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013⁵.
- (5) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011⁶, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (6) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

- 1) I avdelning V kapitel 1 avsnitt 2 ska följande införas som artikel 36b:

”Artikel 36b

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a ska försändelsen och transporten av varorna hänföras till den leverans som den beskattningsbara personen gör.”

- 2) Följande artikel ska införas som artikel 136a:

”Artikel 136a

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a.2 ska medlemsstaterna undanta varuleveransen till den beskattningsbara personen från skatteplikt.”

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁶ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

3) I artikel 169 ska led b ersättas med följande:

”b) Transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 136a, 138, 142 och 144, artiklarna 146–149, artiklarna 151, 152, 153 eller 156, artikel 157.1 b, artiklarna 158–161 och artikel 164.”

4) I artikel 204.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får emellertid inte tillämpa den valmöjlighet som avses i andra stycket på en enligt definitionen i artikel 358a.1 beskattningsbar person som har valt att omfattas av den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som inte är etablerade i gemenskapen.”

5) I avdelning XII ska rubriken till kapitel 6 ersättas med följande:

”Särskilda ordningar för beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer, bedriver distansförsäljning av varor och tillhandahåller vissa inhemska leveranser av varor”.

6) I avdelning XII kapitel 6 ska rubriken till avsnitt 3 ersättas med följande:

”Särskild ordning för gemenskapsinterna distansförsäljningar av varor, för leveranser av varor inom en medlemsstat som görs av elektroniska gränssnitt som möjliggör sådana leveranser och för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen men inte i konsumtionsmedlemsstaten”.

7) Artikel 369a ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. konsumtionsmedlemsstat: ett av följande:

- a) för leverans av tjänster, den medlemsstat där tillhandahållandet av tjänster anses äga rum i enlighet med avdelning V kapitel 3,
- b) för gemenskapsintern distansförsäljning av varor, den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna till konsumenten avslutas,
- c) för leverans av varor från ett elektroniskt gränssnitt som möjliggör sådana leveranser i enlighet med artikel 14a.2 där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat, den medlemsstaten.”

b) Följande ska läggas till som tredje stycket:

”Om en beskattningsbar persons inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom gemenskapens territorium, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat från vilken varorna försänds eller transporteras. Om varor försänds eller transporteras från mer än en medlemsstat, ska den beskattningsbara personen ange vilken av de aktuella medlemsstaterna som ska vara identifieringsmedlemsstaten. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut för det aktuella kalenderåret samt för de två därpå följande kalenderåren.”

8) Artikel 369b ska ersättas med följande:

”Artikel 369b

Medlemsstaterna ska tillåta att följande beskattningsbara personer utnyttjar denna särskilda ordning:

- a) En beskattningsbar person som bedriver gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
- b) En beskattningsbar person som möjliggör leverans av varor i enlighet med artikel 14a.2 där transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat.
- c) En beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person.

Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana varor eller tjänster som levereras eller tillhandahålls inom gemenskapen av den berörda beskattningsbara personen.”

9) I artikel 369e ska led a ersättas med följande:

”a) han lämnar underrättelse om att han inte längre tillhandahåller varor eller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning,”

10) Artikel 369f ska ersättas med följande:

”Artikel 369f

Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal, oberoende av om denne har eller inte har tillhandahållit varor eller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning. Mervärdesskattedeklarationen ska inges senast vid utgången av månaden efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.”

11) I artikel 369g ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369d och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet exklusive mervärdesskatt, gällande mervärdesskattesatser, totalt belopp per mervärdesskattesats och total mervärdesskatt som ska erläggas för följande leveranser som omfattas av denna särskilda ordning och som ägt rum under beskattningsperioden:

- a) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor och leverans av varor i enlighet med artikel 14a.2 där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat.
- b) Leverans av tjänster.

Mervärdesskattedeklarationen ska även innehålla ändringar avseende tidigare beskattningsperioder i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

2. Om varor försänds eller transporteras från andra medlemsstater än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgift om det totala värdet för följande leveranser som omfattas av denna särskilda ordning, för varje medlemsstat från vilken varor försänds eller transporteras:

- a) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor av annat slag än via ett elektroniskt gränssnitt i enlighet med artikel 14a.2.
- b) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor och leverans av varor där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat, som görs av en beskattningsbar person i enlighet med artikel 14a.2.

c) Beträffande de leveranser som avses i led a ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det individuella mervärdesskatteregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje sådan medlemsstat.

Beträffande de leveranser som avses i led b ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det individuella mervärdesskatteregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje sådan medlemsstat, om uppgiften är tillgänglig.

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla den information som anges i denna punkt, uppdelad per konsumtionsmedlemsstat.”

12) I artikel 369zb ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska kräva att den mervärdesskatt som avses i punkt 1 betalas månatligen. Tidsfristen för betalning ska vara den som är tillämplig på betalningen av importtull i liknande situationer.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2020 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2021.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*